

Интервју са оцем Симеоном Рукумијским поводом медијске харанге на манастир Рукумију

„Борба за веру“: Помаже Бог, оче Симеоне и благословите!

Отац Симеон: Бог вам погао, Бог да благослови.

„Борба за веру“: Најпре желимо да Вам се захвалимо што сте одвојили своје драгоцено време и изашли у сусрет нашој молби за овај разговор.

Отац Симеон: Хвала и вама. Добродошли.

„Борба за веру“: Антицрквени лист „Данас“, из пера новинара потписаног иницијалима **М.В.**, 30. јуна објавио је вест под сензационалистичким насловом „Манастир Рукумија могуће легло короне“ (текст у прилогу). Ову вест су касније пренели још неки антицрквени медији и Интернет портали. Да ли сте упознати са тим?

Отац Симеон: Да, достављена ми је та вест и ја сам је прочитао. Желим да кажем да је манастир Рукумија отворен за све добронамерне новинаре, и увек постоји могућност за разговор. Новинар је на крају свог текста написао да се нико није јављао на манастирски телефон, али треба знати да братство манастира има своја послушања, и да је то разлог што се у том тренутку нико није јавио. Понављам, ми смо увек отворени за разговор.

„Борба за веру“: Рекли бисмо да је медијска харанга на манастир Рукумију била само питање дана. Иза ње, очито је, стоје непријатељи Православља, који су само чекали погодан тренутак да се обруше на Рукумију - бастин правовеља у СПЦ. По нашем мишљењу, у позадини хајке на Рукумију стоји освета због Ваших иступања у јавности у време ванредног стања. Ви сте тада, да подсетимо, јавно бранили православну истину да се у храму, преко светиња, крстова, икона, а нарочито кроз Причешће, не може пренети никаква зараза, па самим тим ни корона вирус. Ваш светоотачки чврст став, разарао је тада планове сатаниста у структурама и државних и црквених власти, да подрију темеље нашег веровања – да је православни храм Дом Божији, и да нема твари нити дела ђаволског, какво је и корона, која могу бити јача од Бога, реално присутног у храму и реално присутног у Светој Тајни Причешћа. Шта Ви о томе желите рећи.

Отац Симеон: Искрено речено, ја немам такав доживљај ситуације да се неко свети. Ја сматрам да новинари само треба да буду пажљивији у изношењу чињеница и наслова.

„Борба за веру“: Из „Данасове“ пашквиле да се закључити да хор, који су они назвали хор манастира Рукумија, чине чланови манастирске обитељи. Да ли је то тако?

Отац Симеон: Није. Истина је да је поменути хор под називом „Преподобни Роман Слаткопојац“ при манастиру Рукумији, али то није манастирски хор. У питању су мирјани, односно цивили, који нису чланови манастирског братства. Чланови хора долазе на службе недељама и празницима, али не увек сви.

Оболели чланови хора, а колико је мени познато у питању су двојица, а не петорица како је то пренето, - могли су се, дакле, заразити коронам било где, што важи и за - у чланку „Данаса“ поменуте – „раднике манастира“. Чињеница да су се заразили управо чланови хора, а не и други верници који посећују Рукумију, упућује на закључак да обољевање двојице људи из хора има везе за неком њиховом активношћу изван манастира Рукумија. Они су, између осталог, били учесници и видовданске литије у Београду.

„Борба за веру“: Какав је Ваш став према корона вирусу и придржавању препоручених санитарних мера?

Отац Симеон: Као што знате, ја сам у разговору са вама и у неким беседама у току Васкршњег поста у пар наврата о томе говорио.

„Борба за веру“: Са Вашим благословом можемо дати изводе из тих Ваших беседа који се односе на корона вирус.

Отац Симеон: Свакако.

„Борба за веру“: Следе цитати Ваших изјава:

„Ја сам увек био за поштовање државних власти. Из једног разлога. Једне су по Божијем благослову, а друге су по Божијем допуштењу. .. И ако Бог да, и онима који имају власт над овим временом, над овим, да кажем, временом црквених Служби... то се данас забрањује на неки начин, или се ускраћује, да се то промени, да се народу одобри да иде на своју црквену Службу бар на Васкрс и Велики Петак. Бар на Велики Петак и Васкрс. Бар тада. Значи, на изношење Плаштанице да се одобри то, државна власт да то одобри, и на Васкрс. Ја им то препоручујем. Ако неће то да раде, онда ИМА БОГА! За све нас има Бога. То може да се уради, на прописан начин. Не овде Служба да буде. Напољу може да буде. И да људи буду, по њима, на некој прописаној удаљености. А ко се плаши, он неће ни да дође. Они који се не плаше, њих баш брига. Немају проблем такав. .. Ето, да Бог да, да се то тако догоди. Да буде народа. Да буде препуно. Све да буде пуно овде, око нас. И напољу и овде. Ми имамо озвучење. Можемо све да испоштујемо што се тражи од нас. Пустимо озвучење и можеш да слушаш у шуми, ако хоћеш. Није проблем. Имамо и трпезарију велику. И тамо је озвучено. Све је озвучено. Ја никог не позивам, али оне који дођу ја нећу да истерам напоље. По речима Господа нашега Исуса Христа: „

Који долази

к мени нећу га истерати напоље“

(Јн. 6, 37).

[Отац Симеон Рукумијски -
светило вере српском народу и српског народа
\(беседа на Цвети\)](#)

„**Борба за веру**“: До које границе треба бити предострожан према корони?

Отац Симеон: И о томе бисте могли дати цитате мојих раније изнетих ставова.

„**Борба за веру**“: Свакако, оче.

Цитати:

„Ето тако, они који се плаше, они који нису пољубили овде..., који нису целивали крст овде како треба, нека то ураде после. Ја ћу на крају, ако треба, ја ћу на крају да га полизнем, ако треба! Све то што буде на њему! Ако преко крста дође нешто што не би требало... То је немогуће! Апсолутно!

Тако исто – иконе. И за иконе видимо, кроз веронауку, да су иконе – прозори наши... Свештена икона је прозор божанске благодати. Значи, благодат се даје преко њих, ако с вером приступамо. Ако с неверјем приступамо, онда смо обрали бостан! Онда боље да не приступамо.

Исто тако, крст је још више Светиња. Крст се износи данас, ове Треће недеље Часнога поста ради нашег олакшања, да нам се олакша пост. Зато је пост. Неки говоре као да неће бити целивања крста негде. То је потпуно безумно! Значи, управо треба да целивамо крст данас, да се покажемо верним крстоносцима Христа Бога нашега. Крст – Распеће, по правилу се целива у врхове прстију.

Али, свакако, не треба се плашити ништа. Све то што се дешава данас у свету и код нас, то је Божије допуштење. Да би се људи сетили Бога, Кога су многи, многи заборавили. Живога Бога. Зато то иде тако. То је Божије допуштење.

Колико је то сад опасан грип, и шта знам то..., не бих говорио о томе. Само, сећам се приче из „Политикиног забавника“, а то су биле речи, односно текст покојног Фотија Шипунова, рускога академика, који је говорио о томе како су вируси оних грипова азијских пролазили док је била Царска Русија. Значи, кад почну звона да звоне на истоку, па до Европе и запада, ништа није могло да прође. Никакав вирус није могао да уђе у Русију. Он лично, уносио је вирусе на Лигургију, и после је све било мртво. Унео би живе вирусе у посудницама у цркву на Службу, и после тога је све било мртво. То је његово било искуство са вирусима. А какво је наше, ето сад видите какво је.

[Беседа оца Симеона Рукумијског у Недељу Крстопоклону](#)

Да се кријемо ми?! Од чега, бре?! Од глупости којекаквих! Ја то ништа..., не придајем никакву пажњу томе! Када бих придавао пажњу, онда бих губио снагу! У томе је ствар. Предајеш пажњу некој глупости или нечему, онда губиш снагу! Ја немам страха од тога! Како то? Бог зна. Бог ми је дао да немам страх. И готово. И шта сад ту има?! Овако леп дан и ја да сад мислим о корони?! О, баш ћу да мислим... Пуче ми срце за тим. Ја хвалим Бога, благодарим Богу што је овако леп дан данас. Сунчан. И јуче...

Причестио сам и једно дете (оболело) од короне. Исто. И шта?! Ништа. Значи, нема никакве ту опасности. Али, ако човек сумња, онда, кажем, у шуму! Ако сумњаш, онда у шуму! Знате како каже народна пословица: „Чега се плашиш, то те стигне!“ „И још да они фантазирају, да сумњају да ће се човек заразити кроз Причешће?! Ооо, моји попови и владике! Где то може да буде?! Како то може да буде?! То је несхватљива ствар!“

„Борба за веру“: Желите ли, оче Симеоне, уз раније речено, још нешто да додате, узимајући у обзир новонастале околности?

Отац Симеон: Желим да скренем пажњу да се писање листа „Данас“ дешава у време Петровског поста. Ја бих верницима препоручио да се у овом периоду држи пост, молитва и рад. А пост траје до Петровдана. А Светом Причешћу да претходе покајање и исповест. Пост држати по типичу. Молитву држати по правилу – испуњавати молитвено правило и употребити време на рад. По могућности на физички рад. Уз нашу свету православну веру и поменуто, ми долазимо у једно благодатно духовно стање, које нас штити од свих могућих болести и непријатности.

„Борба за веру“: Можете ли навести неки конкретан доказ да кроз Причешће не може да се пренесе никаква зараза?

Отац Симеон: Ево вам најочигледнији доказ. У наш манастир долази и причешћује се хиљаде и хиљаде верника из Србије и српске дијаспоре, и после свих њих, већ више од тридесет година, ја употребљавам из Светог Путира Причешће. До короне, сви свештенослужитељи Српске Цркве су исто тако радили. То је правило. И није познат ни један једини случај да се неко од свештенослужитеља икада разболео од неке заразне болести.

„Борба за веру“: Да ли се од короне могу разболети и монаси?

Отац Симеон: Могу се разболети. Нарочито ако су физички ослабљени. Онда могу да буду лак плен разних болести. Али, морамо знати да су болести Божија посета. Ево имамо пример блаженопочившег оца Саве Рукумијског. Он је носио брух 50 година и болесну ногу неких четрдесетак година. Он је трпео све то што га је снашло. Вршио је Свету Литургију свакодневно и читао је молитве болеснима за оздрављење, и многи су оздрављали. Покојној мати Ангелини, која је била тешко болесна, читао је молитве, али се оне нису примиле. Она се упокојила. Одлазак њене сестре из манастира, допринео је њеном здравственом стању у то време. Као што видимо, много зависи од воље Господње, али и од воље наше. Постоје страдања због наших грехова, а имамо страдања због нашег духовног усавршавања. Бог никада није узрочних болести и патњи, али по Његовом допуштењу, у циљу духовног узрастања човека и на духовну корист његових ближњих, понекад их допушта. Има пуно примера да су се разбољевали људи светог живота, а камоли обични монаси, који су неактивни у монашким подвизима.

Имамо један занимљив пример, сестре Милунке из Костолца, која је носила пошту за манастир Рукумију и помагала у манастирским пословима. На питање пензионерки, жена које су седеле по парковима и „одмарале“ у летњем периоду, а у зимском биле у чекаоницама Домова здравља, како она никада није болесна, она је рекла: „Немам времена за то“.

Могу се, дакле, разболети од короне и монаси, али, наглашавам, искључиво изван зидова храма.

„Борба за веру“: Оче Симеоне, желите ли да још нешто кажете на крају овог нашег разговора.

Отац Симеон: Ја новинарима желим успех у раду. Мени је јасно да новине продају наслови, али бих замолио да у времену у коме живимо, треба ствари добро да испитамо и да пишемо истину. А то значи да наслови новинских текстова, нарочито када је у питању реч о вери и о светињама, - изражавају садржину текста у вези дате теме, а не као што је случај са овим чланком у „Данасу“, чији наслов нема никакве заснованости у ономе што је у тексту изнето.

Указао бих на још једну битну ствар коју читамо у тексту „Данаса“. Најпре се за оболеле чланове хора каже да је „занимљиво да су сви они били негативни и то два пута, на брзом тесту откривања вируса ковид 19“, а тек „после неколико дана пошто им се клиничка слика погоршала урађен им је ПСР тест који је код свих показао да су позитини“. Питање је сада **ГДЕ СУ СЕ ОНИ ТО У МЕЂУВРЕМЕНУ ЗАРАЗИЛИ?!**

Иначе, здравствено стање поменутих лица се, хвала Богу, побошљава и они ће ускоро изаћи из болнице. Ја их редовно помињем на Проскомидији и у својим личним молитвама.

„Борба за веру“: Оче Симеоне, хвала Вам на овом разговору.

Отац Симеон: Хвала и вама.

Прилог:

ЧЛАНАК ИЗ ДНЕВНОГ ЛИСТА „ДАНАС“

Манастир Рукумија могуће легло короне

Пет чланова црквеног хора манастира Рукумија оболело је од короне и они се налазе у некој од ковид болница у Београду, као и једна манастирска радница и њен супруг.

Сви они су прошле недеље били хоспитализовани на инфективно одељење пожаревачке опште болнице са јасном дијагнозом упале плућа.

Занимљиво је то да су сви они били негативни и то два пута, на брзом тесту откривања вируса ковид 19. Тек, после неколико дана пошто им се клиничка слика погоршавал уређен им је ПСР тест који је код свих показао да су позитивни.

Одмах након откривања вируса ковид 19 код пацијената они су болничким санитетима одвежени у неколико ковид болница у Београду, махом на Бежанијској коси и на ВМЦ на Карабурми, где су им лекари одредили адекватну терапију.

Пошто су имали, како смо сазнали од родбине и пријатеља оболелих, средње тежу клиничку слику била им је одређена и терапија кисеоником.

Према њиховим речима они су неколико дана били под кисеоничном маском, али да им је од понедељка укинута пошто им се здравствено стање битно поправило.

Они тренутно имају лакшу клиничну слику и до краја недеље очекује се да ће се потпуно опоравити и бити пуштени својим кућама на даље лечење уз процедуру која је за такве прилике одређена.

Једна верница која је упозната са приликама у Рукумији каже да не верује да су се они заразили у Манастири, већ да су то учинили негде другде.

– Тачно је то да су пет певача од укупно 22 члана црквеног хора заражена короном. Али, сматрам да се они нису заразили у манастиру већ да су то учинили у својим кућама пошто су, махом са села и непрестано се друже. Да је другачије сви чланови хора били би заражени јер када певају певају тик једни уз друге. Колико знам, игуман манастира, као и монаси и свештенство нису заражени овим вирусом, пошто се црквена богослужења редовно и без проблема одржавају. За вернике не могу да знам јер у Рукумији увек има много народа, не само из околине, већ из читаве Србије када су богослужења – прича ова верница из манастира Рукумија.

Желели смо да питамо неког из самог манастира Рукумија за коментар о нашим сазнањима али нисмо успели пошто нам се нико није јављао са манастирског броја.

Извор: "Данас"

[Преузето са: http://borbazaveru.info](http://borbazaveru.info)